

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2TdoVN/1/2015
Identifikačné číslo spisu:	9507100114
Dátum vydania rozhodnutia:	18.11.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Harabin
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:9507100114.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Harabina a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej, Viliama Dohňanského, JUDr. Libora Duľu a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci proti obvinenému JUDr. X. Š. J. B. Q. T. É. T. G. K. B., pre trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1, 2 Tr. zák. Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, vedenej na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 2 TdoV 12/2014, o vylúčení JUDr. Petra Hatalu člena senátu na základe námietky zaujatosti vznesenej obvineným, na neverejnom zasadnutí 18. novembra 2015 rozhodol

rozhodol:

Podľa § 32 ods. 3 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 31 ods. 1 Tr. por. sudca Najvyššieho súdu Slovenskej republiky JUDr. Peter Hatala, nie je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obvineného JUDr. X. Š. vedenej na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 2 TdoV 12/2014.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica (ďalej ako „špecializovaný súd“) zo 4. októbra 2012, sp. zn. BB-4T/35/2007, bol obvinený X. Š. uznaný za vinného z trestného činu prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1, 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov s poukazom na § 2 ods. 1 Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov na tom skutkovom základe, že

21. augusta 2002 v budove V. I. D. C. na N. B. č. XX - XX v D. ako sudca V. I. D. C. požiadal Doc. JUDr. S. J. CSc., nar. XX. R. XXXX, o sumu 100.000 Sk (3.319,39 Eur) v súvislosti so zlepšením vyhládok jeho syna O. J., nar. XX. S. XXXX, v trestnom konaní vedenom proti nemu na tomto súde pod sp. zn. XT XXX/XX s tým, že požadoval uvedenú sumu doručiť do 27. augusta 2002. Keď mu uvedenú sumu Doc. JUDr. S. J., CSc. do uvedeného termínu nedoručil, telefonicky ho vyzval, aby sa za ním dostavil do budovy súdu, čo Doc. JUDr. S. J., CSc. aj urobil a tam sa ho opýtal, či má peniaze, a keď mu povedal, že pri sebe nemá, vyzval ho, aby peniaze doniesol najneskôr do 28. augusta 2002,

kedy je posledný termín, následne na čo Doc. JUDr. S. J., CSc. 28. augusta 2002 vec oznámil orgánom činným v trestnom konaní.

Za to mu špecializovaný súd uložil podľa §§ 160a ods. 2, 58 ods. 1 písm. a/, 59 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody na 2 roky, ktorého výkon podmienene odložil na skúšobnú dobu 30 mesiacov. Podľa § 53 ods. 1, § 54 ods. 3 Tr. zák. mu uložil aj peňažný trest 100.000 Sk (3.319,40 Eur) s náhradným trestom odňatia slobody 6 mesiacov pre prípad, že by bol výkon peňažného trestu úmyselne zmarený. Podľa 49 ods. 1 Tr. zák. mu uložil aj trest zákazu činnosti - výkonu zamestnania, povolania alebo funkcie s rozhodovacou právomocou v orgáne verejnej moci na 5 rokov.

Rozsudok špecializovaného súdu nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 21. novembra 2013, kedy Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. 5 To 4/2013, podľa § 319 Tr. por. odvolania prokurátora a obvineného zamietol. Uznesenie odvolacieho súdu bolo obvinenému Š. doručené 28. januára 2014 a jeho obhajcovi Mgr. Branislavovi Šubovi 30. januára 2014.

Špecializovaný súd predložil 17. júna 2014 najvyššiemu súdu dovolanie, ktoré podal obvinený Š. na súde prvého stupňa 26. mája 2014 proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. novembra 2013, sp. zn. 5 To 4/2013, v spojení s rozsudkom Špecializovaného trestného súdu zo 4. októbra 2012, sp. zn. BB-4T/35/2007, v zmysle § 371 ods. 1 písm. a/, c/, e/, g/ Tr. por.

Predseda senátu v dovolacej veci pod sp. zn. 2TdoV 12/2014 listom z 15. októbra 2015 obvinenému na jeho požiadanie oznámil zloženie päťčlenného senátu.

V nadväznosti na to obvinený podaním z 26. októbra 2015 voči členovi dovolacieho senátu JUDr. Petrovi Hatalovi vzniesol námietku zaujatosti.

V odôvodnení námietky uviedol, že nemal by dôvod ju uplatniť:

"pokiaľ by nemal priame skúsenosti s Paludom, ktorý využil trestné stíhanie vedené proti nemu v jeho súkromnom boji na osočovanie inej osoby. Paluda po 11 rokoch 8. augusta 2013 v denníku SME vykonštruoval príbeh o stretnutí s ním 3. septembra 2002. Na internetovej stránke najvyššieho súdu bol 8. augusta 2013 zároveň vytýčený aj termín verejného zasadnutia v jeho trestnej veci na 21. novembra 2013. Ak by tvrdil, že tieto súvislosti nie sú náhodne a že sú produktom jeho spolupráce s mentálne spriazneným Klimentom, ktorý riadil odvolacie konanie v jeho trestnej veci, bol by označený za konšpirátora.

Ako obvinený má zákonné právo, aby jeho vec rozhodoval sudca nestranný, nezávislý od toho ktorého politika a odmietnuť sudcu, ktorý disponuje rovnakou mentálnou výbavou ako jeho priatelia Kliment a Paluda, ktorí už voči nemu podnikli kroky nezlučiteľné s funkciou sudcu a ktorý bok po boku participoval s Klimentom a Paludom na politických hrách, podporujúc tým záujmy predstaviteľov výkonnej moci, na úkor moci súdnej.

Sudca Hatala je v priateľskom vzťahu s Klimentom, čo samo o sebe nič neznamená. Vzhľadom na iné súvislosti možno však s rozumným stupňom pravdepodobnosti predpokladať, že ich pohľad na právo, zákonnosť, spravodlivosť je identický. Napokon svedectvo o tom podáva sám Kliment, ktorý sa s Hatalom v dôsledku politických hier nie náhodou ocitol v tom istom senáte i so sudcom Harabinom, aby ho odstavili od rozhodovacieho procesu, resp. eliminovali jeho pohľad na právo, zákonnosť, spravodlivosť.

Na verejnom zasadnutí 21. novembra 2013 (sp. zn. 5 To 4/2013) Karabín ako predseda senátu a spravodajca po vyhlásení uznesenia podľa § 319 Tr. por. ho odôvodňoval spôsobom, ktoré nekorešpondovalo s obsahom odvolania proti rozsudku prvostupňového súdu zo 4. októbra 2012, pretože nebol s ním náležité oboznámený. Vzhľadom k tomu, že ani v závere prednesu neodôvodnil ako sa vysporiadal s ustáleným skutkovým stavom, ktorý prezentoval nielen dozorujúci prokurátor, ale aj prvostupňový súd t.j., že výsluch svedka J. bol vykonaný pred vydaním uznesenia o začatí trestného stíhania a na podklade výpovedi tohto svedka potom bolo začaté trestné stíhanie, obvinený upozornil, že ide o podstatnú okolnosť trestného konania, a preto by sa to malo na verejnom zasadnutí ozrejmiť. Kliment Karabína vyzval, aby bola obvinenému uložená poriadková pokuta, čo odôvodňoval tým, že tu

už nie je dôvod niečo komentovať. Napriek tomu Karabín iba poznamenal: „Výsluch svedka J. bol urobený po začatí trestného stíhania.“ Obvinený reagoval slovami, že: tu prítomný prokurátor to musí viesť najlepšie, ale on a samosudca tvrdia opak. Kliment sa obrátil na Karabína a opätovne ho vyzýval k uloženiu poriadkovej pokuty. Povedal, že keby to bolo na ňom, už by pokutu uložil. Verejné zasadnutie 21. novembra 2013 a rozhodnutie bolo v réžii Klimenta. Prednes Karabína na verejnom zasadnutí 16. mája 2011 a 21. novembra 2013 bol rozdielny. 21. novembra 2013 pôsobil nadmieru unavujúco a nesústredene. Nedalo sa nepostrehnúť, že pri odôvodňovaní vyhláseného uznesenia mu bol „nápomocný“ Kliment. Uznesenie z 21. novembra 2013 napísal Kliment. Na generálnej prokuratúre ešte v budove najvyššieho súdu obvinený vo funkcii vedúceho oddelenia násilnej kriminality pôsobil tri roky. Počul, ako sa Karabín osobe, s ktorou na prízemí viedol rozhovor, sťažoval na zdravotné problémy, v dôsledku ktorých mienil odísť na invalidný dôchodok. V roku 1996, ale prijal funkciu predsedu. Už v roku 1997 zo zdravotných dôvodov požiadal parlament o uvoľnenie z funkcie. Keď mu v roku 2003 politická moc ponúkla funkciu predsedu najvyššieho súdu, bez výhrad ju prijal.

Na najvyššom súde sa vytvorili navzájom proti sebe stojace nezmieriteľné skupiny sudcov, pričom jedna skupina je vo svojom „boji“ priamo podporovaná konkrétnymi osobami na politickom výšni, ktorí keď pozdvihnú ukazovák, mediálny mainstream ihneď pochopí, čo je jeho povinnosťou. V právnom štáte je absolútne neakceptovateľné, ak jedna skupina sudcov na čele s predsedníčkou Švecovou (opatrenia prostredníctvom ktorých došlo k personálnym zmenám v jednotlivých senátoch) začne konať na základe výzvy prezidenta a po stretnutí s ním („Nastala chvíľa a správny čas, aby kompetentní ukázali, že sú odhodlaní konať a ukončia definitívne jednu éru nášho súdnictva“. „Očakával by som, že vedenie Najvyššieho súdu, Súdna rada Slovenskej republiky aj minister spravodlivosti Borec prehovorí jedným hlasom a ubezpečia verejnosť, že ...“ Hospodárske noviny 23. júla 2015) a potom s podporou mediálneho mainstreamu ovplyvňovať súdne rozhodnutia. V danom prípade ide o konkrétnu skupinu sudcov, o konkrétne osoby. Signifikantné je s akou ľahkosťou, bez povšimnutia prešlo vyjadrenie: „Sudca Harabín bude síce vedený v senáte 5T, ale na rozhodovacej činnosti senátu sa nebude podieľať.“ Takýto postoj je ústavne neakceptovateľný. Média informovali, že ide o prezentovanie stanoviska sudcov Klimenta, Karabína a Szabu. Medzi takéto osoby obvinený zaraďuje i sudcu Hatalu, ktorý, bol len z dôvodu pretrvávajúcej odbornej a morálnej harmónie s Klimentom (Kliment svoju disharmóniu s iným členom senátu dával udivujúcim spôsobom na vedomie s tým, že jeho fungovanie v jednom senáte by mohlo „vyústiť až do fyzických konfliktov“ a teda, že „pretrvávajúca odborná a morálna disharmónia medzi pôvodnými členmi senátu 5T a sudcom Harabínom, bráni akejkolvek pracovnej a medzilidskej komunikácii“.) po smrti Karabína priradený do senátu Klimenta. Preto, aby mohli podľa harmonických predstáv rozhodovať v senáte, do ktorého bol za nezákonných okolností (na podnet výkonnej moci a s pomocou Švecovej ako trest za právny názor) priradený Harabín. Na riadnom zasadnutí Sudcovskej rady najvyššieho súdu 9. septembra 2015 Henčeková a Trnková tlmočili stanovisko Hatalu, ktorý súhlasil s navrhovanou zmenou rozvrhu práce z dôvodu, aby sa ukludnila situácia na trestnoprávnom kolégiu a aby nerobil problémy predsedníčke súdu, ale zároveň si nevie predstaviť spoluprácu s niektorými členmi senátu 5T. Takže Kliment sa stal povoleným len preto, „aby nerobil problémy“ predsedníčke Švecovej. A Švecová pristúpila na takúto nezákonnosť, aby ona nerobila nikomu problémy. Citované stanovisko indikuje charakter výkonu práce sudcov najvyššieho súdu všeobecne a senátu 5T zvlášť. V opatrení predsedníčky č. 13 z 10. septembra 2015 sa uvádza: „Doterajšie zloženie senátu 5T sa mení takto:

1. JUDr. Juraj Kliment - predseda senátu
JUDr. Peter Hatala - predseda senátu
JUDr. Peter Szabo - člen senátu
JUDr. Štefan Harabín - predseda senátu"

Javorčíková prezidentka Za otvorenú justíciu upozornila na nadprácu Švecovej: „Bratislava 21. augusta 2015 (TASR) - Združenie Sudcovia ZOJ podporuje všetky opatrenia na minimalizovanie vplyvu Harabína. Javorčíková ale varovala pred zmenami v senátoch vedených Harabínom, ktoré by boli nad rámec zákona."

Nemožno tvrdiť, že zákonnosť rozhodnutí najvyššieho súdu v dôsledku personálnych zmien v senátoch vyvolaných predstaviteľmi výkonnej moci, odhládnuť od navodzovania atmosféry strachu, zastrasovania formou hrozieb disciplinárnych návrhov, nie je dotknutá.

Obvinený nedisponuje žiadnou informáciou ani indíciou, že v prípade, ak Hatala zostane členom dovolacieho senátu, nebude pokračovať v mentálnom kontinuu Klimenta aj v dovolacom konaní. Sú tu dôvodne pochybnosti o tom, že tento sudca by mohol mať určitý záujem na spôsobe skončenia konania, a je na výsledku konania zainteresovaný. Integrálnou súčasťou práva na spravodlivý proces je garancia, aby vo veci rozhodoval nezávislý a nestranný sudca. Na základe uvedených skutočností tvrdí, že Hatala tieto atribúty nespĺňa. V dovolacom konaní nemôže byť nezávislým a nestranným sudcom. Z priznania Hatalu, že si nevie predstaviť spoluprácu s niektorými členmi senátu 5T, do ktorého bol účelovo inkorporovaný je nepochybné, že týmto členom senátu je Harabin, ktorý je predsedom dovolacieho senátu. I samotná skutočnosť, že nevie si predstaviť spoluprácu s niektorými členmi vylučuje jeho neutralitu v spolupráci všeobecne a je teda dostatočný predpoklad, že nebude môcť vec posudzovať úplne nezávisle a slobodne, pretože on túto animozitu k osobe, s ktorou má v dovolacej veci spolurozhodovať, vyjadril demonštratívnym spôsobom.

O nestrannosť musí dbať predovšetkým sudca sám. Pri výkone súdnictva má zachovať vecný prístup za každých okolností. Musí mať dostatok schopnosti ovládať nielen svoje konanie, ale tiež sféru svojich vnútorných pocitov. Hatala svojim postojom dostatočne preukázal, že on takúto schopnosť nemá a nie je spôsobilý vykonávať funkciu člena dovolacieho senátu, v ktorom predsedu senátu vykonáva sudca, vo vzťahu ku ktorému Hatala demonštratívne deklaroval neschopnosť akejkoľvek spolupráce. Obvinený má právo cez možnosti, ktoré mu zákon ponúka, urobiť všetko pre to, aby v senáte, ktorý v jeho kauze po 13 rokoch rozhoduje, nepanovala osobná nevraživosť, ktorá bola verejnosti takýmto prízemným spôsobom naservírovaná a ktorá s osobou obvineného nesúvisí, a môže naštrbiť a ovplyvňovať proces zákonného rozhodovania.

Prezentované stanovisko Hatalu svedčí nielen o tom, že napätie na najvyššom súde presiahlo únosnú mieru, ale že celkom určite prerástlo do rozhodovacieho procesu. Ide o skutočnosť, na ktorú obvinený má právo reagovať uplatnením námietky zaujatosti. Nestrannosť sudcu je zárukou riadneho výkonu základného práva jednotlivca na spravodlivú súdnu ochranu. Osobnosť sudcu musí byť zárukou spravodlivého, nestranného a objektívneho súdneho konania. Hatala tieto záruky neposkytuje. Zákon spája vylúčenie sudcov z prejednávania a rozhodovania veci nielen so skutočne preukázanou zaujatosťou, ale aj vtedy, ak možno mať čo i len pochybnosti o ich nezaujatosti. Európsky súd pre ľudské práva vo veci Delcourt v. Belgicko, 1970, séria A, č. 11, uviedol: „Spravodlivosť má byť nielen vykonávaná, ale sa aj musí javiť, že je vykonávaná“. Podstatnou je dôvera, ktorú musia súdy v demokratickej spoločnosti u verejnosti vzbudzovať „Spochybnenie nestrannosti sudcu má za následok povinnosť iného súdneho orgánu preveriť, či vyslovené pochybnosti sú spôsobilé prelomiť právo jednotlivca na zákonného sudcu v zmysle čl. 48 ods. 1 Ústavy. Obvinený na záver vyslovuje pochybnosti, či senáty najvyššieho súdu nie sú prispôbované tak, aby prevládala len jedna skupina sudcov v rámci súdu a tým je spustený proces smerujúci k tomu, aby personálne obsadenie bolo zrkadlovým odrazom aktuálnej politickej moci, čo je v rozpore s čl. 1 Ústavy.“

V zmysle § 32 ods. 3 Tr. por. o vylúčení z dôvodov uvedených v § 31 <. na základe námietky vznesenej niektorou zo strán v iných prípadoch ako podľa odseku 2 <. rozhoduje orgán, ktorého sa tieto dôvody týkajú. O tom, či je vylúčený sudca alebo prísediaci, ktorý rozhoduje v senáte, rozhodne tento senát.

Najvyšší súd na podklade námietky zaujatosti vznesenej obvineným voči sudcovi päťčlenného senátu preskúmal spisový materiál a nezistil dôvod, pre ktorý člen senátu JUDr. Peter Hatala, by bol vylúčený z vykonávania úkonov dovolacieho konania v posudzovanej veci.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por., z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Účelom ustanovenia § 31 ods. 1 Tr. por. je zabezpečiť nestrannosť trestného konania ako celku a

jednotlivých úkonov vykonávaných počas tohto konania, a tým upevniť dôveru účastníkov konania a verejnosti v objektívny postup orgánov činných v trestnom konaní. Zákon vylučuje z vykonávania úkonov trestného konania orgán činný v trestnom konaní, u ktorého možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti.

Zákon taxatívne vypočítava dôvody, pre ktoré možno mať pochybnosti o nezaujatosti toho ktorého orgánu činného v trestnom konaní, a v dôsledku existencie ktorých je preto vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania. Rozhodnutie o vylúčení sudcu z dôvodov uvedených v § 31 Tr. por. predstavuje výnimku z ústavnej zásady, podľa ktorej nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi s tým, že príslušnosť súdu aj sudcu ustanoví zákon. Sudcu možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci iba celkom výnimočne a zo závažných dôvodov, ktoré sudcovi bránia rozhodovať v súlade so zákonom spravodlivo a nezaujato.

Blízky vzťah k sudcovi Klimentovi, ktorý pôsobil ako člen odvolacieho senátu v danej veci, je podstatou námietky voči sudcovi Hatalovi, ktorú v rozsiahlej argumentácii obvinený oprel o konkrétne skutočnosti a reálne fakty.

Namietaný sudca Hatala v písomnom vyjadrení 27. októbra 2015 a na neverejnom zasadnutí uviedol, že obvineného Š. osobne nepozná a nemá vzťah k prejednávanej veci.

Nestrannosť, ako neodmysliteľná súčasť výkonu súdnictva znamená neprítomnosť predsudku (zaujatosti). Možno rozlišovať subjektívny prístup, ktorý sa pokúša zistiť, čo si sudca myslel pro foro interno, a objektívny prístup, pri ktorom sa skúma, či sudca poskytuje dostatočné záruky, aby sa vylúčili akékoľvek pochybnosti v tomto smere. Tento prístup potom rozlišuje nestrannosť subjektívnu (konkrétnu) a nestrannosť objektívnu alebo štruktúrálnu (abstraktnú).

Subjektívna nestrannosť sa prezumuje, až kým nie je preukázaný opak, pričom spravidla sa posudzuje podľa subjektívnych pocitov a správania sa sudcu. Objektívna nestrannosť sa neposudzuje podľa subjektívneho stanoviska sudcu, ale podľa objektívnych symptómov. Sudca môže subjektívne rozhodovať nestranne, ale napriek tomu jeho nestrannosť môže byť vystavená oprávneným pochybnostiam so zreteľom na jeho štatút či funkcie, ktoré vo veci vykonával, aj na objektívne možné vnímanie jeho aktivít inými osobami.

Práve tu sa uplatňuje teória zdania, podľa ktorej nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť v očiach strán, verejnosti a predovšetkým obvineného.

Subjektívny názor sudcu o jeho nezaujatosti nie je takou skutočnosťou, ktorá by sama osebe zakladala rozhodnutie o nevyhlásení sudcu z prejednávania v jemu pridelenej veci v zmysle ustanovenia § 31 ods. 1 Tr. por.

Pre pomer sudcu k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo k inému orgánu činnému v tomto konaní, treba považovať predovšetkým taký pomer, ak je k uvedeným osobám osobitne vo vzťahu príbuzenskom, švagrovskom, druha a družky, prípadne vo vzťahu úzko priateľskom alebo naopak nepriateľskom.

Súdna prax najvyššieho súdu aj úzko priateľský alebo naopak nepriateľský vzťah sudcu k inému sudcovi považuje za pomer medzi jedným orgánom k inému orgánu činnému v tomto konaní v zmysle § 31 ods. 1 Tr. por. (R: sp. zn. 1 Ndt 10/2014, 1 Ndt 14/2013, 1 Tdo 22/2015).

Úzky priateľský vzťah sudcu v dovolacom konaní k osobe sudcu konajúceho v odvolacom konaní môže objektívne vyvolať vo verejnosti pochybnosti o jeho nezaujatosti - spôsobilosti rozhodovať nestranne.

Je nesporné, že člen dovolacieho senátu Hatala má veľmi blízky vzťah ku Klimentovi, ktorý pôsobil ako člen odvolacieho senátu. Obaja rovnakú názorovú a hodnotovú orientáciu samy nespochybniteľným

spôsobom prejavili. Podľa názoru senátu rozhodujúceho na podklade § 32 ods. 3 Tr. por. ich vzťah však nie je takej intenzity a takej kvality, aby zakladal dôvod na vylúčenie člena senátu Hatalu z vykonávania úkonov trestného konania v dovolacej veci obvineného Š..

Za uvedených okolností je preto možno u sudcu Hatalu, pôsobiaceho na najvyššom súde, ktorý podľa zákona prejednáva a rozhoduje v sťažnostnom, odvolacom a dovolacom konaní proti rozhodnutiam nižších súdov, dôvodne predpokladať takú mieru profesionality, aby bol schopný nezaujato a objektívne rozhodnúť aj o trestnej veci, ktorá sa týka obvineného Š., hoci má úzky priateľský vzťah k sudcovi Klimentovi, ktorý pôsobil v odvolacom senáte, pokiaľ nie sú prítomné i ďalšie relevantné skutočnosti, ktoré by takýto vzťah umocňovali. Zo samotného vyjadrenia sudcu Hatalu nič také nevyplýva.

Na podklade týchto úvah najvyšší súd rozhodol tak ako je uvedené v enunciiate tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť do troch dní od oznámenia na Najvyššom súde Slovenskej republiky.